

Publicerad 2023-12-27 21:54 av Julia Engström

Om autism.

PANSARGLASET.

Av Julia Engström.

En hinna av pansarglas.

Jag bankade och skrek mig blå men ingen hörde.

Genomskinlig men likväl ogenomtränglig.

Fast det var mycket enklare att fly.

Jag gömde mig i mina böcker.

Där hade jag mina vänner.

Det var inte som att de inte hörde vad jag sa.

Mer som att jag inte nådde fram.

Jag antar att jag inte läste allt det finstilta.

Jag hade behövt en manual.

Såhär överlever du på gymnasiet.

Det här är rätt sak att säga.

Ändå gick jag ut med bra betyg.

Men utan vänner.

Och med stora sår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Julia Engström med Poeter.se id #232602 innehar upphovsrätten